

Inhoud

1. Waar is het kalf?
2. Naar Lucas en Tybo
3. Op school
4. Met Tybo op het kerkplein
5. Sandor
6. Naar de boerderij
7. Diapresentatie
8. Projectweek
9. De chocoladewinkel
10. Naar het chocoladeatelier
11. De projectavond
12. Allemaal voor het goede doel

1. Waar is het kalf?

‘Gerdien, Gerdien! Waar zit je?!’ schreeuwt Freek. Hij rent het erf op van de boerderij waar Gerdien woont. ‘Hie-ier, hier ben ik. In de wei!’ roept Gerdien terug. Freek holt naar Gerdien, die bij haar paarden in de wei staat.

Hijgend staat Freek stil en kruipt ook onder het draad door. Dan vraagt hij: ‘Heb je al gehoord van Lucas wanneer we bij hem mogen komen? Dan zou hij ons toch laten zien wat zijn knappe hond Tybo allemaal kan?’

‘We hebben nog niets gehoord. Jammer hoor. De hond van Louise kon echt heel veel. Gelukkig dat er zulke honden zijn voor blinden.’

‘Wat ben je aan het doen?’

‘Ik ben met Moonlight aan het oefenen. Ze volgt steeds beter commando’s op’, zegt Gerdien.

‘Wat leer je haar nu dan?’

‘Dat ze een hele nette buiging voor mij maakt. Hoe laat is het eigenlijk? Ik zou mijn vader nog helpen met melken.’

‘Het is vijf uur. Mag ik ook meehelpen, Gerdien?’

‘Natuurlijk, dat weet je toch wel. Laten we maar dadelijk naar de stal gaan.’ Gerdien geeft haar paarden

nog een knuffel en dan kruipen ze vlug onder het prikkeldraad door en rennen naar de stal.

‘Hallo papa, we komen u helpen.’

‘Fijn, want er moeten nog heel wat koeien worden gemolken. Ik was een beetje laat, want de zwartbonte die buiten loopt, heb ik nog even onderzocht. Het zal nog wel een poosje duren voordat ze gaat kalveren. Het is eigenlijk ook nog te vroeg. Maar ja, soms kun je het niet weten.’

‘Geeft die koe dan geen melk meer, oom Bert?’

‘Nee Freek, een koe die moet kalveren, geeft vanaf twee maanden voor de geboorte geen melk meer. Gerdien, die koe is klaar. Laat de melk maar in de fles lopen. Freek, sluit jij deze koe maar op de melkmachine aan. Ondertussen haal ik de drachtige koe naar binnen, dan kan ze rustig eten.’ Meteen loopt Gerdiens vader naar buiten en ziet dat de koe komt aanlopen.

‘Jij hebt zin in een lekker hapje.’ Meteen bekijkt hij de koe. Wat raar ... Ze heeft geen dikke buik meer. Ze zal toch niet al gekalfd hebben ...? Meteen loopt hij naar de koe toe en onderzoekt haar.

‘Gerdien en Freek, komen jullie eens vlug!’ schreeuwt vader.

Verschrikt komen ze de stal uit rennen.

‘Pa, wat is er?!’ roept Gerdien.

‘De koe heeft gekalfd en dat is veel te vroeg. Nu moeten we gauw het kalf gaan zoeken. Zoek de hele wei maar door. Geef maar een gil als je het kalf hebt gevonden. Ik loop langs dit draad helemaal naar achteren’, zegt Gerdiens vader.

‘Dan loop ik wel in het midden en jij zoekt aan de rechterkant van de wei, Freek.’

Ze zoeken de hele wei af, maar tot hun grote schrik kunnen ze het kalf niet vinden. Dan loopt vader met een hart vol zorg langs de sloot en ziet hij waar hij al heel bang voor was: het kalfje ligt in de sloot. Hij rent ernaar toe, maar ziet meteen dat het te laat is. Het kalfje is verdronken. O, wat dom van mij, denkt hij. Had ik de koe maar eerder binnengehaald. Het kalfje is veel te vroeg geboren.

‘Gerdien en Freek!’ roept vader.

Ze hollen naar Gerdiens vader toe. Gerdien ziet aan het gezicht van haar vader dat hij geen goed nieuws heeft. Als ze dichterbij komen, zien ze het dode kalf in de sloot liggen.

‘Ach, wat vind ik dit erg, papa.’

‘Arm dier’, zegt Freek.

‘Ik ga een kruiwagen halen. Hoe ver waren jullie met melken?’ vraagt vader.

‘We hebben de ene rij koeien, die gemolken was, in

de loopstal laten lopen. Toen riep u. We moeten nog vijftien koeien melken', zegt Gerdien.

'Laten we eerst dat kalf maar uit de sloot halen, dan gaan we daarna de andere koeien melken.' Meteen loopt vader naar de moederkoe, die nog in de wei staat, pakt het dier bij de halster en mompelt: 'Wat dom, wat vreselijk dom van mij.' Vader schudt met zijn hoofd. De koe brengt hij in een ander gedeelte van de stal en geeft haar voer. Dan loopt hij naar de schuur waar de kruiwagens staan. Gerdien en Freek gaan weer naar de sloot, waar het kalf in ligt. Vader komt met een kruiwagen naar hen toe, zet hem neer en tilt het kalfje uit de sloot. Dan legt hij het in de kruiwagen. Stil kijken ze naar het kalfje.

'Legt u het nu langs de weg neer, oom Bert?'

'Ja, dat is verplicht. We moeten het met een stuk plastic toedekken en daarna moet ik de ophaaldienst voor dode dieren bellen.'

Vader rijdt met het kalfje naar de weg, legt het diertje neer en dekt het goed toe met zwart plastic.

'Nu ga ik even bellen.' Meteen pakt hij zijn mobieltje en belt naar de ophaaldienst.

Na het bellen vraagt Freek: 'Wanneer komen ze het kalfje halen?'

'Morgenochtend komen ze met een speciale

vrachtwagen die alleen dode dieren ophaalt.'

Freek en Gerdien werpen nog een trieste blik op het zwarte zeil en lopen dan achter vader aan de stal in om verder te gaan met melken.

Na een poos komt moeder de stal in en zegt: 'Zijn jullie klaar met melken? Dan kunnen we gaan eten. Hé, wat is er met die koe aan de hand? Ze heeft geen dikke buik meer.'

'O mam, dat is zo erg. De koe heeft gekalfd en het kalfje lag dood in de sloot', vertelt Gerdien verdrietig.

'Dat vind ik erg, Gerdien. Zelig voor de koe: zij mist haar kalfje. Voor het kalfje vind ik het ook erg. Zullen we gaan eten? Ik heb iets leuks te vertellen. Freek, blijf jij ook eten?' Zo probeert moeder Gerdien af te leiden.

'Mag ik dan even naar huis bellen, tante Riet?'

'Natuurlijk mag dat, Freek.'

Oom Bert, die aan komt lopen, zegt: 'Bel maar even met mijn mobieltje.'

Freek pakt het mobieltje aan en belt naar huis.

'Moeder vindt het goed dat ik blijf eten.' Hij geeft de mobieltje weer aan oom Bert.

'Gerdien, wie het eerst in de keuken is ... Een, twee, drie, lopen!'

De kinderen rennen naar de keuken.

'Ha, ik heb gewonnen', zegt Gerdien.

'Tante Riet, wat ruikt het hier heerlijk.'

'Ja hè? Ik dacht: laat ik hen maar verwennen met pannenkoeken. Kom maar aan tafel zitten.'

Dan komt Gerdiens vader binnen.

'Zo, mijn neus rook een heerlijke geur. Toen ben ik mijn neus maar gevolgd.'

'Ha, ha. U volgt uw neus altijd hoor, oom Bert.'

'Wat ben jij slim.'

'Dat zegt mijn vader ook al.'

Tante Riet schiet in de lach om dat nuchtere antwoord.

'Mam, wat wilt u voor leuks vertellen?'

'Papa gaat eerst bidden en daarna vertel ik het.'

Na het bidden vraagt Gerdien meteen: 'Mam, wilt u het nu vertellen?' Ondertussen pakt Gerdien een pannenkoek.

'Omdat Donar en Dando al veertien jaar zijn, willen wij er een paar nieuwe herdershondjes bij nemen. De jonge hondjes kunnen veel van Donar en Dando leren. Die luisteren immers heel goed, zijn waaks en komen nooit op straat', vertelt mama.

'Gisteravond las ik in De Boerderij dat ergens herdershondjes te koop zijn. Toen jij al op bed lag, Gerdien, heb ik gebeld. Ze hebben er nog twee. Vanavond wil ik ze ophalen. Jullie mogen mee', zegt Gerdiens vader.

'Maar ik weet niet of ik mee mag van mama.'

'Freek, dat is helemaal in orde. Op het moment dat jullie naar binnen gingen, heb ik jouw moeder gebeld. Ze vond het goed.'

'O, wat gaaf, Gerdien', zegt Freek.

'En nu eten, anders worden de pannenkoeken koud.'

Dat hoeft moeder geen twee keer te zeggen. Binnen enkele minuten zijn de pannenkoeken op. Gerdien geeft vader de Bijbel aan.

'Wat ben je galant, Gerdien.' Vader geeft moeder een knipoog.

Na het danken zegt moeder: 'Je hoeft nu niet te helpen met tafel afruimen, gaan jullie maar met papa mee.' Vader is ondertussen al naar de auto gelopen en legt plastic zakken op de achterbank waar de jonge herdershondjes op kunnen liggen.

'Willen jullie vast gaan zitten? Dan gaan we.'

Gerdien stapt aan de ene kant achterin en Freek aan de andere kant.

'Freek, als wij naast elkaar gaan zitten kan er een hondje naast jou en een hondje naast mij op een plastic zak zitten.'

'Oké, Gerdien.'

Vader start de auto, moeder zwaait naar hen en dan gaan ze op weg naar de boerderij waar de hondjes op hen wachten.

'Zo, komen jullie de hondjes ophalen?' vraagt de boerin, die vader en de kinderen tegemoet loopt op het erf.

'Ja, wij hebben twee herdershonden, maar die zijn al oud en nu willen we er graag twee jonge herdershondjes bij', vertelt Gerdien.

'Jij boft maar. Lopen jullie maar mee. De hondjes drinken nu bij hun moeder.'

Ze lopen de gezellige, grote woonkeuken binnen. In de hoek staat een grote mand, waar de herdershond met haar jongen in ligt.

'Goedenavond', zegt de boer, die even over zijn krant kijkt.

'Jullie mogen wel naar Ninja toe lopen. Ze doet niets. Je kunt gewoon een hondje pakken. Wilt u een kop koffie?' vraagt de boerin aan vader.

Gerdien en Freek lopen naar de hondenmand toe en zien hoe de hondjes nog bij de moeder drinken. Ze knielen bij de mand neer.

'Och, wat zijn ze lief', zegt Gerdien vertederd.

'Wat zien ze er prachtig uit. Het ene is helemaal zwart en het andere hondje heeft alleen een zwarte rug', zegt Freek.

'Hebben jullie al een naam bedacht?' vraagt de boer.

'Onderweg hebben we al verschillende namen bedacht', vertelt Gerdien.

'Welke namen?' vraagt de boerin belangstellend.

Gerdien en Freek kijken elkaar eens aan.

'Nou, de ene willen we Storm noemen en de andere Wolf', zegt Gerdien verlegen.

'Dan hebben jullie prachtige namen bedacht. Dat ene hondje is net een wervelstorm en het andere hondje, dat helemaal zwart is, lijkt wel een beetje op een wolfs-hond', vindt de boer.

'Ja, daar dacht ik ook al aan', zegt Freek.

'Papa, vindt u het ook mooie namen?' Vragend kijkt Gerdien haar vader aan.

'Het zijn prachtige namen. Onderweg heb ik ook wel nagedacht over een naam, maar ik kon niets bedenken. Deze passen precies bij de hondjes.'

'Willen jullie ook iets te drinken?'

'Alstublieft', zeggen ze beleefd. Ondertussen betaalt vader de hondjes.

'Pak ze nu maar uit de mand. Ze hebben nu hun buikje vol gedronken', zegt de boer.

Het lijkt net of de moederhond begrijpt dat ze afscheid van haar jongen moet nemen. Ze likt ze nog een keer over hun kopje.

'Och, ik vind het toch wel een beetje zielig voor de hond', zegt Gerdien.

'Dat is het ook wel, want als jullie weg zijn gaat ze haar

jongen zoeken. Maar we kunnen de jonge honden niet houden', zegt de boer.

Gerdien en Freek pakken allebei een hondje. Gerdien knuffelt de moederhond.

'Jij bent ook braaf hoor.' De hond geeft Gerdien een lik over haar neus en kwispelt met haar staart. Gerdien pakt het zwarte hondje goed vast en zegt: 'Wolf, nu krijg je een nieuw vrouwtje. Ik zal goed voor je zorgen.' Wolf likt haar gezicht.

'Fijn dat je mij ook lief vindt', zegt Gerdien lachend. Ondertussen heeft Freek het andere hondje gepakt. Dat is zo wild dat het uit zijn handen glipt. Het maakt rare sprongen in de keuken.

'Jij doet je naam eer aan, Storm', zegt vader lachend. De boer grijpt Storm en geeft hem aan Freek.

'Nu het hondje goed vasthouden hoor.'

De boerin opent de deur. Vader loopt vast naar de auto en doet de deur van het slot.

'Freek, ga jij maar eerst zitten met Storm.'

Gerdien loopt om de auto heen. Vader houdt de deur ook voor haar open.

'Zo, nu mag je op de plastic zak zitten. Dat vind je niet leuk, dat merk ik wel', zegt Gerdien lachend. Wolf legt zijn kopje op Gerdiens schoot.

'Storm, waarom wil je niet liggen?' zegt Freek. Hij

houdt het hondje met beide handen vast.

De boerin en de boer kijken lachend toe en zwaaien.

Vader start de auto en zwaait terug. Gerdien en Freek hebben alleen aandacht voor de hondjes.

Opeens ... Wat gebeurt er nu?

'O pa, Storm geeft over', zegt Gerdien verschrikt.

Freek heeft Storm op het plastic gezet. Daar ligt alles gelukkig op.

'Bah, wat een viezigheid.'

'Freek, ik denk dat het hondje wagenziek is, maar we zijn gelukkig thuis.'

Vader draait het erf op en stopt.

Dando en Donar zijn het eerst bij de wagen.

Vader doet de deur aan de kant van Freek het eerst open en neemt Storm over. Donar en Dando begroeten Gerdien, die nog in de wagen zit. Wolf schrikt zo dat hij gelijk plast.

'O, vieze Wolf, je hoeft niet zo te schrikken. De honden doen je niets hoor. Nu ben ik helemaal nat.' Vlug stapt ze uit de auto en loopt naar de woonkeuken, waar Freek al is met Storm.

'Zo, wat een leuke hondjes zijn dit', lacht moeder.

'Ja, maar Wolf heeft wel op mijn schoot geplast toen Donar en Dando mij kwamen begroeten.'

'Dat kan ik mij voorstellen als er twee van zulke grote

honden op je afkomen. Ga jij maar vlug in bad.

Overdag mogen de hondjes in deze grote doos, maar vannacht zet papa de hondjes in het kalverhok.'

'Mag ik dat zo doen? Ik wil even kijken hoe ze het in de doos vinden. Daarna ga ik in bad.'

'Dat is goed', antwoordt moeder.

Gerdien en Freek zetten de hondjes in de doos.

'Mam, kijk wat lief. Ze kunnen net over de rand kijken.

Donar en Dando vinden ze ook leuk. Kijkt u maar eens.'

De honden snuffelen even aan de hondjes en dan gaan ze liggen. Even later komt de poes binnen. Gerdien kijkt naar haar. Wat is ze mager. Of zou ze ...? Meteen staat ze op en loopt de keuken uit. Verbaasd kijken de anderen haar na.

'Wat heeft Gerdien opeens?' vraagt moeder.

'Dat weet ik niet', antwoordt Freek.

Even later komt Gerdien met een emmer binnenlopen.

'Kijken jullie eens?'

Allen kijken in de emmer.

'O, nee hè? Daarom is de poes zo mager', zegt moeder.

'Ja, dat vond ik ook en daarom liep ik maar vlug naar de schuur.' Gerdien pakt de zes kleine katjes een voor een uit de emmer en legt ze bij de jonge hondjes in de doos. De hondjes doen niets en de katjes kruipen over de jonge hondjes heen. Dan komt de moeder-

poes en springt ook in de grote doos. De jonge poesjes gaan meteen bij haar drinken. Moederpoes vindt het allemaal goed. Ook zij heeft de jonge hondjes geaccepteerd. Dan steken Donar en Dando hun koppen in de doos. Het lijkt wel of ze willen zeggen: 'Wat is dat hier voor beestenboel?' Ook dat vindt de moederpoes goed.

'Mam, vindt u dit nu niet snoezig?'

'Ja, ik vind dit ook schitterend.'

Vader glimlacht om de beestenboel, ook hij geniet ervan.

'Gerdien, nu wordt het echt tijd dat de hondjes in het kalverhok gaan en jij in bad gaat', zegt moeder.

Vader loopt met de kinderen, die de hondjes goed vasthouden, naar het kalverhok.

'Zo Wolf, hier mag je samen met Storm slapen. Ik ga ook naar bed.' Gerdien knuffelt Wolf en daarna Storm, die ze van Freek over heeft genomen. Zorgvuldig sluit ze het deurtje.

'Dan ga ik ook maar, Gerdien. Morgen haal ik je op. Gelukkig is het woensdag en kunnen we 's middags mooi met de hondjes en de poesjes spelen.'

'Ja, dat doen we. Doeg, tot morgen.'

'Dag, oom Bert.' Dan gaat Freek naar huis, waar hij alles vertelt over de beestenbende.